

در روزهای پس از بروز یک حادثه، کودکان به حمایت و مراقبت بیشتری نیاز دارند. ممکن است خیلی بترسند و فشار زیادی به آنها وارد شده باشد.

فعالیت گسل شمال تهران هر ۳ هزار تا ۳۵۰۰ سال

عضو هیأت علمی پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله می‌گوید که هر ۳۰۰۰ تا ۳۵۰۰ سال یک بار گسل شمال تهران گسیخته می‌شود. مهدی زارع در این باره گفت: «از ۲۳۰۰ سال گذشته پیرامون تهران زلزله‌هایی به‌ویژه بروی گسل شمال تهران رخ داده است، ولی هیچ کدام از آنها در تهران نبوده است.» به گزارش «ایسنا»، او ادامه داد: «زلزله ۲۱۰ میلادی نخستین زلزله تاریخی ایران است که از طرف یونانی‌ها ثبت شده و دارای مستندات تاریخی است.»

گفت‌وگو با سعید ضروری

معلولی که هم غواصی را تجربه کرده است، هم پرش از ارتفاع

زندگی یعنی ماجراجویی

سعید ضروری با وجود معلولیت دیستروفی زندگی را نوعی ماجراجویی می‌داند و برای همین در این سال‌ها ماجراجویی‌هایی مانند کایت‌سواری، پرش از ارتفاع و ... را تجربه کرده است. او مدیر یک آموزشگاه مجازی زبان‌های خارجی است و در کنار آن گروه ماجراجویان معلول را هم اداره می‌کند و تجربیاتش در ماجراجویی‌های مختلف سبب شده سفر ریگ‌جن را با همکاری آقایان مظلومیان برای افراد دارای معلولیت انجام دهد. در ادامه با او بیشتر آشنا می‌شوید.

از ماجراجویی هیپتان بگویید.

کایت‌سواری، غواصی، سقوط آزاد، غارنوردی، کویرنوردی و ... تجربیاتی بودند که پشت‌سر گذاشته‌ام. از سال ۹۴ استارت گروه ماجراجویان معلول ایران را زده‌ام و تاکنون فعالیت‌هایی را هم در این زمینه داشته‌ایم. به واسطه گروه ماجراجویان با گروه‌های مختلف آشنا شده و توانسته‌ایم تجربه غواصی، کویرنوردی و پرواز را برای افراد دارای معلولیت فراهم کنیم. در واقع در این زمینه سعی دارم افراد توانا و کسانی را که در زمینه فعالیتشان جزو بهترین‌ها هستند، شناسایی کرده و با آنها وارد همکاری شوم.

ماجرای سفر ریگ‌جن و طی عرض این کویر چگونه شروع شد؟

قبل از این سفر به‌شخصه سفری با احسان مظلومیان داشتم و دیدن امکانات و مهارتشان در زمینه سفری فکر داشتن سفری در کویر برای گروهی از افراد دارای معلولیت را در سرم انداخت، ایده‌ام را مطرح کردم، پیشنهادی دادم و برنامه‌ریزی برای سفر انجام شد. در واقع جمع کردن گروه با من است و کار اجرایی را افرادی که بر مبنای توانایی‌هایشان شناسایی می‌شوند، انجام می‌دهند. در حقیقت در نقش تورلیدر عمل می‌کنم و به همین شکل تجربیات زیادی در زمینه‌های مختلف داشته‌ام. در گروه‌های مختلف شرایط سفر را اعلام کردم؛ علاقه‌مندان اعلام آمادگی کردند، این سفر شکل گرفت و توانستم عرض کویر را طی کنیم، البته باید متذکر شوم که در تمام ماجراجویی‌ها شرایط افراد سنجیده می‌شود.

از حال و هوای این سفر بگویید.

سفرهای تلفیقی همیشه سفرهای خوب و هیجان‌انگیزی می‌شوند، این سفر هم در کنار سختی‌ها و برنامه‌ریزی‌هایی که نیاز داشت، سفر دلچسبی بود و برای همسفرانمان تجربه خوبی به حساب می‌آمد. البته این سفرها هزینه‌های زیادی می‌خواهند و اگر اسپانسر داشته باشیم، می‌توانیم سفرهایی از این دست بیشتر داشته باشیم. در اکثر این سفرها از همسفران بیشتر هزینه‌ها را تأمین می‌کنیم و سایر هزینه‌ها از طریق اسپانسرهای ما می‌شود.

برای آینده چه برنامه‌هایی در نظر دارید؟

در کنار تمام ماجراجویی‌ها و فعالیت‌های اجتماعی سعی خواهیم کرد کارهای هیجان‌انگیز بیشتری را برای برنامه‌هایم بکنیم و سعی خواهیم کرد شرایط برای تجربه دیگران با شرایط جسمی مشابه فراهم شود، کارها و فعالیت‌های دیگری هم خواهد بود که فعلا در مرحله ایده اولیه‌اند. دیدن حیات وحش، پرواز با کایت و غواصی از برنامه‌های سال آینده‌اند و برای اجرایی شدن آنها در حال گفت‌وگو و پیگیری با مدرسان و متخصصان این حوزه‌ها هستیم. البته برای تسهیل و استانداردسازی گردشگری برای افراد دارای معلولیت در حال مطالعه برای سیاستگذاری‌ها هستیم، چون قانونی در این زمینه نداریم و سه‌گانه‌های تهیه خواهد شد تا افرادی که مجری این ماجراجویی‌ها هستند، با توجه به آنها امکانات فراهم‌بیاورند.

این بود این آرزو را برایشان دست‌یافتنی کنیم.

• انگیزه شخصی‌ای هم شما را به اجرایی کردن این تصمیم ترغیب می‌کرد؟
از کمک کردن به دیگران لذت می‌برم و این را بدون هیچ اغراقی می‌گویم. من از کمک به دیگران به اندازه سفر و سفاری لذت می‌برم و سر ذوق می‌آیم و انرژی‌ام مضاعف می‌شود. در واقع ما آدم‌ها وقتی به کسی کمک می‌کنیم، در وهله اول به خودمان کمک کرده‌ایم؛ کاش این واقعیت در میان همه آدم‌ها جایز کند.

• به مشکلی هم در این سفر بر خوردید؟

تمام مسیر را با سفاری رفتیم؛ یعنی همسفرانمان را از منزل با سفاری بردیم ریگ‌جن و برگردانیم و خدا را شکر هیچ مشکلی پیش نیامد البته هر سفری مشکلات خودش را دارد اما نگاه ما به مشکلات متفاوت بود و سعی کردیم از تک‌تک لحظاتی لذت ببریم حتی کمک کردن به همسفرانمان جزو جذابیت‌های این سفر بود و حتما این تجربه را دوباره تکرار خواهیم کرد.

• از حال و هوای همسفران بگویید.

آنها فکر نمی‌کردند بتوانند در چند روز این حجم از هیجان را تجربه کنند؛ خیلی ذوق‌زده بودند، محو طبیعت شده بودند و مشکلاتشان را فراموش کرده بودند. آنها می‌گفتند فکر نمی‌کردند بتوانند در طول عمرشان چنین لحظاتی را تجربه کنند. حالا بعد از این سفر دوستان خوبی برای هم شده‌ایم.

• بی‌تردید سفر با افراد دارای معلولیت نیازمند امکاناتی است و حتما باید شکر ایطی را در نظر گرفت. به این مسائل اندیشیده‌بودید؟

بی‌شک همین‌طور است. ما قبل از سفر به همه موارد فکر کردیم و همه جوانب را در نظر گرفتیم و به همین منظور مطالعاتی انجام دادیم تا متوجه شویم که افراد دارای معلولیت چه نیازهایی دارند. این سفر به امکانات بیشتری نیاز داشت برای همراهی‌ها، ویلچر، واکر، سرویس بهداشتی و ... ما حتی برای گزینش این افراد نوع و میزان معلولیت را هم مدنظر قرار دادیم تا این سفر آسیبی به آنها نرساند.

• گزینش همسفران به چه طریق بود؟

از طریق یکی از دوستان که در شبکه‌های اجتماعی در ارتباط، سفر را اعلام کردم و افراد علاقه‌مند داوطلب سفر شدند البته در این سفر از مشورت‌ها و راهنمایی‌های این دوست بهره بردیم؛ چون او معتقد است که معلولیت محدودیت نیست و در این سفر ما را هم همراهی کردند.

• یکی از برنامه‌های آینده‌تان پرش از ارتفاع است؛ آیا افراد دارای معلولیت می‌توانند چنین تجربه‌ای داشته‌باشند؟

صد درصد این افراد هم می‌توانند این تجربه را داشته‌باشند. آن‌ها ۱۵ روز دیگر در سفری به قشم این تجربه را برای این افراد مهیا خواهیم کرد و علاقه‌مندان می‌توانند از ارتفاع ۱۴ هزار پایی پرش را تجربه کنند و بعد با چتر روی زمین بنشینند. قبلا این تجربه را داشتیم و سعید ضروری یک‌بار در دومی پرش از ارتفاع داشته است.

• برای این پرش نکات پزشکی مدنظر قرار می‌گیرد؟
بله برای این پرش ملاحظات مدنظر قرار می‌گیرد؛ ملاحظات نوع معلولیت، وزن فرد و این که سرعت باد چه تاثیری می‌تواند بر معلولیت فرد بگذارد؛ بعد از این ملاحظات پرش صورت می‌گیرد.

• آیا خودتان پرش از ارتفاع را تجربه کرده‌اید؟

متأسفانه هنوز نه؛ چون اضافه وزن دارم تا امروز نتوانستم این پرش را انجام بدهم اما برادرزاده‌ام این پرش را انجام می‌دهد. باید به این نکته اشاره کنم که پرش از ارتفاع با افراد دارای معلولیت دونفره است.

• آیا جز این سفر و برنامه آتی‌تان برای پرش فعالیت‌های دیگری هم داشته‌اید؟

من عاشق کمک کردن و دیگران را هم به این کار ترغیب می‌کنم. چندباری به همراه دوستان برای جست‌وجوی افرادی که در کویر گیر شده بودند، رفتیم و از آنجا که کویر را می‌شناسیم، بعد از چند روز جست‌وجو توانستیم آنها را بیابیم، البته به گروه‌های آفریویدی که در آنها عضو، پیشنهاد دادیم که در گروه‌های امداد ثبت نام کنیم تا در شرایط بحرانی بتوانیم به کمک امکاناتی که این خودروها دارند، کمک‌حال باشیم.

گفت‌وگوی «شهروند» با مدیر یک گروه گردشگری که برای معلولان تورهای خاص و ماجراجویانه برگزار می‌کند

لذت سفری بدون ویلچر در کویر جن

کردیم؛ کاری که آدم‌های حرفه‌ای هم به‌ندرت آن را انجام می‌دهند

• دلیل این تصمیم را بریمان می‌گویید؟

این نکته را در نظر داشته باشید که کار من تور نیست و تنها به‌واسطه علاقه شخصی‌ام این کار را انجام داده‌ام. قبل از ماکسی این کار را انجام نداده بودم و تصمیم داشتم این کار نشدنی را انجام بدهم تا دوباره ثابت شود که غیرممکن نیست.

کایت‌سواری، غواصی، سقوط آزاد، غارنوردی، کویرنوردی و ... تجربیاتی بودند که پشت‌سر گذاشته‌ام. از سال ۹۴ استارت گروه ماجراجویان معلول ایران را زده‌ام و تاکنون فعالیت‌هایی را هم در این زمینه داشته‌ایم. به واسطه گروه ماجراجویان با گروه‌های مختلف آشنا شده و توانسته‌ایم تجربه غواصی، کویرنوردی و پرواز را برای افراد دارای معلولیت فراهم کنیم

داشته باشیم و تعدادی از آنها استقبال کردند و توانستیم در سه چهار روز لحظات خوبی را در کنار هم تجربه و عرض کویر را طی کنیم.

• کویرنوردی و مسافری با افراد دارای معلولیت تصمیم بزرگی بود و بی‌شک در دسرهای خاص خودش را داشته است.

حتما همین‌طور است، البته به یک‌بار این تصمیم را نگر فتم؛ ماه‌ها بود که به این مسأله فکر می‌کردم و دوست داشتم حتما زمینه‌های این تجربه را فراهم بیاورم، البته به تمام جوانب کار فکر کرده بودم و می‌دانستم کار راحتی در پیش ندارم. سه‌ماه پیش با سعید ضروری برای نخستین بار این تجربه را داشتیم و وقتی تصمیم را با او در میان گذاشتم، استقبال کرد و راهنمایی‌های خوبی هم داشت و تشویق‌مان کرد این کار را انجام بدهیم.

• آیا قبل از شما چنین تجربه‌ای وجود داشته است؟
تورهایی وجود دارند که قبل از ما معلولان را به نقاط مختلف برده‌اند و در کویر هم تنها آنها را تا پای رمل‌ها برده‌اند، اما ما در این سفر عرض کویر ریگ‌جن را طی

لیلا مهداد | علیرضا مظلومیان، مردی از شهر دامغان است و بخشی از سال‌های زندگی‌اش را در این شهر گذرانده است؛ شهری که او را به کویر علاقه‌مند کرده و حالا ۱۰ سال است که از سفری لذت می‌برد و خیلی‌ها را به آن علاقه‌مند کرده است. علیرضا متولد دهه ۵۰ است و چرخ زندگی را با تجارت و کار واردات می‌چرخاند، اما دغدغه‌های زندگی و کار نتوانسته است او را از علاقه‌اش دور کند. علیرضا کوچکترین فرزند خانواده‌ای پرجمعیت است و تحصیلاتش را تا پیلیم در همان دامغان ادامه داده تا خیلی زود وارد بازار کار شود. علیرضا بر این باور است که طبیعت خانه‌مست و باید در حفظ و زیبای این خانه بکوشیم. او به هر کسی می‌رسد، توصیه می‌کند با بیابان و طبیعت دوستانه رفتار کند، چون معتقد است گیاهان، جانوران، درختچه‌ها و ... دوستان انسانند و نباید نظم آنها را به هم زد. حالا علیرضا در کنار همه دغدغه‌هایی که دیگران می‌گویند زندگی را سخت کرده، به این فکر افتاده تا لذت سفری و کویرنوردی را با دیگران تقسیم کند؛ آن هم با کسانی که حتی تردد در خیابان‌های شهر هم برایشان سخت است و همیشه از مناسب‌سازی معابر برای آنها سخن گفته شده: معلولان.

علیرضا سقوط از ارتفاع را هم در برنامه دارد تا لذت این هیجان را با این آدم‌ها تقسیم کند. در ادامه پای صحبت‌های او نشسته‌ایم که می‌خوانید.

• چرا اسفاری؟

من متولد سال ۵۰ در دامغانم. کودکی‌ام را در این شهر گذرانده‌ام و از آنجایی که در آن زمان بیشتر کارمان در بیابان بود به کویر علاقه‌مند شدم و همین علاقه باعث شد سفری جزو برنامه‌های زندگی‌ام باشد و حالا ۱۰ سال می‌شود که این کار را انجام می‌دهم، البته دوستانم را به این کار تشویق کرده‌ام و حالا آنها هم از دوستانم کویرنورد. کویر واقعا به من روحیه می‌دهد و همین مسأله باعث جذابیت بیشتر آن می‌شود.

• سفر اخیرتان و طی کردن عرض ریگ‌جن چگونه بود؟

من بیشتر کویرها را رفته‌ام؛ با دوستانی که به این کار علاقه داشتند، ضمن این که امکانات و سرمایه لازم را هم برای سفری داشتند، اما این بار تصمیم گرفتم کاری متفاوت انجام بدهم؛ برای همین قرار شد افرادی را همراهی کنم که آرزوی چنین سفری را دارند و امکانات آن برایشان مهمانیست. از طریق یکی از دوستان به افراد دارای معلولیت اعلام کردیم که می‌خواهیم در کویر ریگ‌جن مسافری

